

Кардиналові Шарлю Лотарінгському

П'єр де Ронсар

Нема вже, монсеньйор, в мені палкого жару,
Не заспіваю більш про ніжність і любов,
Холодна кров моя, та й весь я охолов,
Сумної старості до дна співаю чару.
Солодких ліри струн, Венериного чару
І еллінських страстей я не відчую знов,
Що в серці юному знайшли були свій схов, –
Так пінисте вино втрачає силу яру.
Я ніби кінь старий, що, чуючи кінець,
Силкується здобути господарю вінець:
На звук гучний сурми спішить у гущу бою.
Спочатку він бере нечуваний розгін,
А далі відстає, лишається один
І вершника вкрива не лавром, а ганьбою.

Автор: П'єр де Ронсар, переклад: Ф. Скляра